

פרט לכל מ. יא/2

מישיבת ועדת הכנסת שתקיימה ביום שלישי
כ"א בטבת, תש"י (10.1.1950) בשעה 8.30

נוכחים: חברי הועדה:

- י. הררי - היו"ר
- ד. בר-רב-האי
- י. ברץ
- י. בר-יהודה
- מ. בן-עמי
- י. בן-אהרן
- א. גרינברג
- צ. יהודה
- מ. יערי
- ש. כ"ץ
- ח. כהן-מיגורי
- ע. מימון
- א. סזור
- ט. נורוק
- א. רוזאל-נאור
- י. סרלין
- א. שפטל
- י. קוסובי
- א. ציזלינג

בזכות דעה מיעצת:

- נ. ילין-סור

סוזמנים:

- י. שפרינצק - יו"ר הכנסת
- מ. רוזטי - מזכיר הכנסת
- ק. אהרונוביץ - סגן מזכיר הכנסת
- א. צידון - סגן מזכיר הכנסת
- ח. לרנר - מזכיר יו"ר הכנסת
- גב' הנסן - ממשרד המשפטים
- א. רקנטי - יו"ר ועדת השרותים הצבוריים

נעדרים חברי הועדה:

- מ. גרבוטסקי
- א. ג'רג'ורה
- ש. סיקוניס
- י. שמחובית
- ז. גלוסקא (בזכות דעה מיעצת)

סדר היום: (א) ברור הנוהג של יו"ר ועדת השרותים הצבוריים;

(ב) הקצבת זמן לניכוח על חוק קרן פקדון וקרן הוזלה (תוספת יוקר);

(ג) העברת "החוק לעדוד השקעות הון" לוועדה המתאימה;

(ד) סדרי עבודת הכנסת

(ה) מסקנות ועדת המשנה לענייני תקנון.

א. בדור הנוהג של יו"ר ועדת השרותים הצבוריים:

היו"ר י. הררי:

הוטל עלי בזמנו להפגש עם יו"ר ועדת השרותים הצבוריים ולשוחח אתו על הענין, ובמקרה שלא תמצא דרך לפשרה, להזמיןנו לנעדה שלנו, ונהגתי בהתאם להחלטתנו זו. נשמע עכשו מה בפני יו"ר ועדת השרותים הצבוריים, א. רקנטי.

א. רקנטי: מזמן הרכבת הועדה שלנו נתקלתי בהעדרם

הרצוף של חברים. כתוצאה מכך שלחתי

מכתבים לחברים ולסיעות ופניתי לוועדת הכנסת בשאלה כיצט עלי לנהוג, וקבלתי אשור מועדת הכנסת שאני יכול לנהל את ישיבות הועדה בכל מספר חברים הנוכח בישיבה, והחלטות שתקבלנה תהיינה חוקיות.

חברי סיעות מפא"י ומפ"ם פנו אלי פעמים

אחדות בבקשה לבטל ישיבות בגלל היותם עסוקים בישיבות אחרות או מכל מיני סבות אחרות ואני נעניתי לבקשתם ובטלתי ישיבות.

עלי להדגיש כאן שאני נוהג בועדה בקו

אל-מפלגתי, מכיון שאני גורס שבשטח הבריאות אי אפשר להמצא בשטח מפלגתי אחד כל הזמן.

בפעם האחרונה פנה אלי מר צידון, סגן

מזכיר הכנסת, בשעה 8 בערב שלפני היום שבו נקבעה הישיבה, ומסר לי שכמה חברים בקשו לדחות את הישיבה. עלי להדגיש כאן שהחברים בעצמם לא פנו אלי לא בעל-פה ולא בכתב, ולא נתנו כל אמתלה כדי לאפשר לי, כיו"ר,

להחליט אם ישנה סיבה מספקת לדחית הישיבה. הם לא נהגו כך ואציקיימתי

את הישיבה במועד שנקבע לה. הסברתי את המצב לחברים שהיו נוכחים

בישיבה, והם, ובראש וראשונה הרב שאג, הסכימו לקיים את הישיבה. הרב

שאג הלך אחר-כך ואני הפסקתי את הישיבה, מפני שנשאלו רק חברי אופוזיציה.

לדעתי דחית ישיבות בצורה כזו, בלי כל

הנמקה, הריהי זלזול בועדה וביושב-ראש שלה. לועדה הוגש סדר-יום מלאך

ועליה לדון בו. לפני ועדת השרותים הצבוריים עומדות בעיות קשות

ומטובכות ועליה לספל בהן. כל זה הניע אותי לקיים את הישיבה במועדה.

אני פניתי לוועדת הכנסת ובקשתי את עזרתה לקיים ישיבות, כי בלי השתתפותם

הקבועה של החברים, ובלי קיום ישיבות מטושכות לא נוכל לקלאץ את תפקיד

הועדה במלואו.

אני מבקש להחליט אם ישיבה זו היתה חוקית.

צ. יהודה: מר רקנטי, אולי בכל זאת, מבלי לחשוב את העניין המיוחד הזה כתקדים, תסכים שהועדה תשוב לדון בעניין זה.

א. רקנטי: אני רוצה לדעת מה הוא הנוהג בעניין זה.

צ. יהודה: אהיות ואנו מבינים שב"כ של 3 סיעות מבקשים לדון עוד פעם על העניין, מבלי לחשוב את העניין כתקדים, האם תסכים שתשובו עוד פעם לדון בישיבה הבאה, ואם יבואו החברים או לא יבואו תחליטו סופית.

א. רקנטי: אם זהו הנוהג - אני מסכים.

י. בר-יהודה:

בישיבה הקודמת הייתי אני זה שהצעתי הצעה שאנחנו לא נחליט דבר מחייב, אלא שנדבר אתן קודם ורצינו להביא את הדבר הזה לידי סידור מתוך התחשבות גם עם הקונסטיטוציה וגם עם השכל. פה קרה כועדה עוד דבר, שבקשר אתו צריכה להיות החלטה. בישיבת ועדת הכנסת, אחרי העניין הזה, הציעו מספר חברים להעמיד בסדר-היום את הדיון מחדש בחוק זה, ואז, יו"ר הועדה, באופן בלתי חוקי אסר עליהם להכניס סעיף זה, וכאשר הם עמדו על שלהם, הוא פיזר את הישיבה, והלך. לדעתי היו"ר אינו בעל-בית של סדר-היום של ישיבה. הועדה היא בעל-בית. אם מישהו מציע הצעה לסדר-היום היו"ר רשאי להביע את דעתו ככל חבר אחר של הועדה, אבל אין זה בסמכותו להוריד סעיפים או לפזר ישיבה בקשר עם הצעה לסדר-היום. אני רואה בהתנהגות זו של היו"ר דבר בלתי-חוקי הפוגע בנוהג שלסדר הנורמלי; האפשרי, היחיד בתוכנו.

לדעתי, מספיק יהיה אם נחליט החלטה

מחייבת המאשרת את הנוהג שלנו. דברים כאלה יכולים לקרות לא רק בוועדה, שמר רקנטי הוא היו"ר שלה. גם חברינו המפלגתיים של מר רקנטי יודעים שאם מבקשים לבדוק מחדש חוק או הצעה, הרוב בוועדה הוא המחליט ולא היו"ר. אם בישיבה זו נקבל החלטה מחייבת, בישיבה הקרובה של חקיקת השרותים הצבוריים חברי הועדה יחליטו אם לדון מחדש בעניין זה או לא, ולא מר רקנטי יחליט להסכים או לא להסכים.

א. רקנטי:

ברצוני רק לתקן את דברי חבר הכנסת
י. בר-יהודה. איני יודע מי מסר לה

על סמך שקרה בוועדה, אני סגרת את הישיבה בגלל דבר אחד ויחיד - חוסר
נמוס של החברים. לישיבה זו באו אלינו בע"מ משרד העבודה ומשרד המנגנון
ורצו להרצות בפנינו. הם באו לפי הזמנתנו. אמרתי לחברים, שהיות
ואנשים אלה באו במיוחד, ירצו הם תחילה ולאחר שילכו נדון בטעיפים אחרים.
החברים לא קבלו את הצעתי ואני סגרת את הישיבה. לדעתי ראוי היו"ר,
במקרה שהחברים אינם מתנהגים כפי שצריך, לנעול את הישיבה.

י. בר-יהודה:

זוהי רשותם של חברי הועדה.

ח. כהן-מגורי:

החברים הם כפי שאמר מר רקנטי. אנו

לא התנגדנו להעלות את הדבר לסדר-היום
אלא בקשנו להעבירו ממקום ראשון בסדר-היום למקום שני. אמרנו שלא נדון
בבעיה שיביאו לנו ב"כ משרד הבריאות, אלא רק נשמע אותם, ולאחר שילכו
נדון בטעיף הבא של סדר-היום. לדעתי זוהי פגיעה בפרסטיז'ה של היו"ר,
ואין החברים צריכים להתנהג כך.

ט. בן-עמי:

אני חולק על דעתו של חבר הכנסת י. בר-יהודה.
אין לומר שהיו"ר הוא רק מעין מדריך תנועה.

(איני רוצה להגיד "בובה"). היו"ר מסדיר את עבודת הועדה בשעת הישיבה,
ואם הוא רואה שהעבודה מתנהלת באופן פרוץ, הוא ראוי להפסיק את הישיבה.
אחרת אין לדבר סוף. כפי שאני מבין, באו לישיבה זון חברים אחדים שנעדרו
מישיבות קודמות, והם לא זנו בלבד שלא היו בישיבה הקודמת, אלא רצו לקבל
פרס על כך שלא היו, ורצו להפריע לסדר מסוים שהיו"ר נקט בו, לגבי אנשים
זרים שהופיעו לוועדה.

נדמה לי שבנדון זה יש סמכות מסוימת ליו"ר,

והוא יכול להקדים ענין מסוים, ובפרט אם הדבר נוגע לשאלת יחסי חוץ.
משום כך לדעתי איננו צריכים לדון פה על התנהגות היו"ר. אינני יודע
מי כן סוסמן לדון בזאת, אבל איני אושב שעל מר רקנטי לקבל הדרכה מועדת
הכנסת. יש ועדה, מקיימים ישיבות בכל מספר חברים הנוכח בישיבה, זהו
הנוהג ואין אתה, מר רנקטי, כיו"ר הועדה, זקוק להוראות של ועדת הכנסת.
ועדת הכנסת אינה נותנת הוראות.

א.נ.ק.

אפשר להוריד אותו פיושב-ראש.

י. בר-יהודה:

מ. בן-עמי:

המדובר על מה שצריך לעשות ולא על מה

שאפשר לעשות. שום יו"ר אינו זקוק

להוראות שלנו. לנו יש שטחים מסוימים של ענייני הבית. התקנון יקבע

מה הוא קנה המדה של הקוורום של מליאת הועדה, ומליאת הכנסת. לעת עתה

אין לנו קוורום לא במליאת הכנסת ולא בוועדות. מחר יכולה הכנסת לקבל

החלטות מרחיקות לכת בקוורום שהוא מיעוט מבחינה יחסית המפלגות. גם בוועדה

יכול לקרות כך. אל נעשה חשבונות. לא לשם כך אנו נמצאים כאן. כולנו

חייבים בכבודם של יושבי-הראש, בין שזה יו"ר הכנסת ובין שזה יו"ר ועדה.

צ. יהודה:

אני מציע שהועדה תחליט, שלאחר ששמענו

שיו"ר ועדת השרותים הצבוריים הודיע,

שבאם יהיה רוב בוועדה שידרוש לחזור לדון בעניין זה שדנו בו כבר, הוא

מסכים שיחזרו לדון בו, אאנו עוברים לסדר-היום.

י. בר-יהודה:

יו"ר הועדה מחוייב להעמיד להצבעה כל

הצעה לסדר-היום או לסדר הדיונים בטעיפי

סדר-היום בכלל, והחלטת הועדה מחייבת.

א. דקנטי:

ברצוני לומר שאם נקבל את הצעת חבר

הכנסת צבי יהודה, לא תהיה כל אפשרות

לעבוד בוועדה. היום אחליטו בדבר אחד, מחר יבא רוב וידרוש לדון מחדש.

על-כן שאלתי אם זהו הנוהג. אם זהו הנוהג - אני נכנע. אבל אם זה

אינו הנוהג - אני, בתור יו"ר ועדה, לא אוכל להסכים לדבר זה. ידוע

לכולם שבועדה שלי אני מתנהג בהתאם לתפקיד היו"ר, מבלי להתחשב במפלגתיות,

והעבודה מתנהלת באוירה כלת מפלגתית. אם אתם רוצים להפוך את אוירת

הועדה לאוירה מפלגתית - יכולים אתם למנות יו"ר אחר במקומי.

היו"ר י. הררי:

לאחר ששמענו את דברי יו"ר ועדת השרותים

הצבוריים, איננו יכולים לקבל את הצעת חבר

הכנסת צבי יהודה.

י. סרלין:

אני מציע לא להכנס לעניין זה במיוחד, אלא

לקבוע נוהג כללי לוועדות, והוא יהיה הקובע

גם בעניין זה.

ש. כ"ץ:

ברצוני לדעת מה אנו נענה למכתב של חברי ועדת

ש. כ"ף:

השרותים הצבוריים, כי כל העניין הזה התעורר כתוצאה ממכתב שקבלנו מ-7 לחברי ועדת השרותים הצבוריים, אשר טענו שהחלטה שנתקבלה באחת מישיבות הועדה, לא היתה חוקית. איני רואה כיצד עובדים לדיון זה.

י. בר-יהודה: אני עוררתי שאלתהנוספת.

היו"ר י. הררי: ישנה הצעה של חבר הכנסת סרלין שאנו

לא נדון ולא נענה באופן מיוחד למכתב

זה שקבלנו ולמה שקרה בוועדת השרותים הצבוריים, אלא בחליט על נוהג לאור המעשה שהתעוררה. לעומת זאת, ישנה הצעת חבר הכנסת כ"ף האומרת שמחובתנו לענות במיוחד למכתב שקבלנו, ולהחליט אם ההחלטה בוועדת השרותים הצבוריים היתה חוקית או לא.

א. י. גרינברג: לדעתי הסכים יו"ר הועדה לנהוג כך, הוא

רק הביע ספיקות אם יש תועלת בהסדר זה.

א. רקנטי: לדעתי הישיבה היתה חוקית ואני מציע

לוועדה לאשר שישיבה זו היתה חוקית,

ולהשאיר את ענין העמדה מחדש על סדר-היום, ליושב-ראש לשקול דעתו, ולקבוע נוהג להבא.

י. הררי: מחובתי ראשית כל להעמיד את הצעתו

של חבר הכנסת סרלין שלא נדון במקרה

המיוחד של ועדת השרותים הצבוריים, אלא נקבע נוהג כללי, ואת התנגדותו של חבר הכנסת כ"ף הטוען שיש להחליט בענין המיוחד של הועדה לשרותים צבוריים.

ה צ ב ע ה

- 9 - בעד הצעת חבר הכנסת סרלין
- 4 - בעד הצעת חבר הכנסת כ"ף

נתקבלה הצעת חבר הכנסת סרלין - לקבוע נוהג למקרים כאלה.

א. שפטל: אני מציע להפסיק את הווכוח ולשמוע רק

הצעות.

ההצעה נתקבלה.

צ. יהודה:

אני מציע להחליט על הוראה ליושבי-ראש
שבמקרה שרוב הועדה דורש לדון מחדש בהחלטה

שנתקבלה, עושים כך.

ח. כהן-מגורי:

כדי למנוע תקדים שיכול להפריע למהלך עבודת
הועדות, ע"י כך שבכל פעם שתתקבל החלטה יוכל
לבא רוב ולדרוש דיון מחדש, להחליט: שאין קוורום לישיבות הועדה, והחלטות
תהיינה מחייבות בכל מספר חברים שישתתף בישיבה, או שאין יכולה ועדה
לקיים ישיבותיה אלא אם כן נוכחים שני-שליש מחבריה.

ש. כ"ץ:

אולי אפשר לדעת מה היא ההחלטה בקשר לקוורום?

י. הררי:

ההחלטה היא שאין קוורום.

א. רזיאל-נאור:

לדעתי יש להבדיל בין 2 דברים: אופן קבלת
החלטה בוועדה, ואפשרות של חידוש הדיון או
רויזיה. מה שנוגע להחלטת הועדה, ברור שיש להעמיד לסדר היום אם הועדה
דורשת. אשר לרויזיה - אני מציעה להעביר לוועדת התקנון - לקבוע נוהג.

י. בר-יהודה:

אני מציע לקבוע שעל יושב ראש ועדה להעמיד
להצבעה כל הצעה לסדר היום או לסדר הדיון

בסעיפי סדר-היום והחלטת הועדה מחייבת.

הי"ר י. הררי:

יש לפני שלוש הצעות:

(א) הצעת חבר הכנסת י. בר-יהודה האומרת:

"על יושב ראש ועד להעמיד להצבעה כל הצעה לסדר היום או לסדר הדיון
בסעיפי סדר-היום והחלטת הועדה מחייבת."

(ב) הצעת חבר הכנסת צבי יהודה האומרת:

"ועדת הכנסת מחליטה כהוראה ליושבי ראש הועדות שבכל מקרה שיש רוב
בוועדה הדורש לדון מחדש בהחלטה שכבר נתקבלה, יש לדון מחדש בענין
שהוחלט עליו."

(ג) הצעת חברת הכנסת א. חיאל-נאור, להפריד

בין ענין של החלטה ושל רויזיה, ואת ענין הרויזיה להעביר לוועדת התקנון
לשם קביעת נוהג.

היות והצעת חברת הכנסת א. רזיאל-נאור היא

המרחיקה לכת, אעמיד אותה להצבעה תחילה.

ה צ ב ע ה ת

בעש הצעת חברת הכנסת א. רזיאל-נאור - 4

נ ג ד - 10

הצעת חברת הכנסת א. רזיאל נאור לא נתקבלה.

בעד הצעת חבר הכנסת בר-יהודה - 11

בעד הצעת חבר הכנסת צבי יהודה - 3

נתקבלה הצעת חבר הכנסת י. בר-יהודה.

ה ח ל ט ה

"על יושב-ראש ועדה להעמיד להצבעה כל הצעה לסדר-היום או לסדר הדיון בסעיפי סדר-היום והחלטת הועדה מחייבת".

2. העברת "החוק לעדוד השקעות הון" לוועדה המתאימה:

היו"ר י. הררי: הישנן הצעות לאיזון ועדת לעביר את "החוק לעדוד השקעות הון"?

א. מזור: אני מציע להעביר את החוק לוועדת הכלכלה.

ד. בר-רב-האי: ברצוני לתמוך בהצעתו של חבר הכנסת א. מזור,

אבל לנמק את הצעתי ביתר הרחבה. בשעה

שחלקנו את התפקידים בין הועדות, הטלנו על ועדת הכלכלה, בית היתר, תכנון ותאום כלכלי. הצעת החוק שהובאה לפנינו, היא ללא ספק נכללת בשטח הזה של תכנון ותאום כלכלי. זהו נסיון ליצור תנאים למשיכת הון להשקעות בארץ. אם להתחשב בנמוקיו של יו"ר ועדת הכספים, מר פנקס, הרי יש לבטל בכלל את כל הועדות, היות ואין הצעת חוק, בצורה זו או אחרת שאין לה קשר עם הוצאות. נביח שדברים בעניני טיסה, יש בזה גם ענין של תשלום עבור דשיון לטיסה. בצורה זאת אין לדבר סוף. ועדת הכספים משקיפה על כל דבר מנקודת מבט פיסקלית, מנקודת מבט של קביעת מסים, הגדלת הכנסות המדינה וכו'. זוהי תפקודה העיקרית. ועדת הכלכלה צריכה לרכז בידיה את כל הענינים הקשורים בפוליטיקה הכלכלית של המדינה, ואין כל ספק שחוק זה שייך לאבני היסוד של הכלכלה.

ד. בר-רב-האי:

אני הושב שבאופן טבעי בהחלט יש להעביר את החוק הזה לוועדת הכלכלה.
אשר לוועדות מעורבות - אני מתנגד לזה. לדעתי
יש להמנע מיצירת ועדות משותפות, כי דבר זה רק מכביר על עבודתנו.

מ. בן-עמי:

לכאורה באמת אין נפקא מינא לאיזו ועדה
מעבירים את החוק, כיון שלא החברים שמשתתפים
בוועדה הם הקובעים. אבל, אם דנים בבעיה זו עלינו לבדוק את סמכויות
הוועדות. חבר הכנסת בר-רב-האי בכשרון רב ניסה לפרש שתאום כלכלי הוא
עידוד הון, ועידוד הון זה תכנון. החוק הזה למעשה אינו לשם עידוד
הון בלבד, אלא לשם משיכת המטבע הזר. לכך מתכוון החוק. חוקים רבים
הועברו לוועדת הכספים, ואיננו יודע מדוע הועברו. למשל, חוק לנכסי
נפקדים. מבחינת הסמכות אין החוק הזה שייך לוועדת הכספים. מבחינת
המטבע השר יש בחוק לעדוד השקעות הון הוראה מפורשת שהענין שייך
לוועדת הכספים.

י. סרלין:

אני מציע להפסיק את הוכוח ולהציע
הצעות מעשיות.

א. י. גרינברג:

אני מציע ועדה משותפת של ועדת הכספים
והכלכלה.

הי"ר י. הררי:

עש לפני שלוש הצעות:

- (א) להעביר את החוק לוועדת כלכלה
- (ב) להעביר את החוק לוועדת הכספים
- (ג) להעביר את החוק לוועדת משותפת

אני אעמיד להצבעה את שלוש ההצעות ואחד-כך את שתי ההצעות שתקבלנה רוב.

ה צ ב ע ה:

- 7 - בעד ועדת הכלכלה
- 6 - בעד ועדת הכספים
- 10 - בעד ועדת משותפת

12 - בעד ועדה משותפת

5 - בעד ועדת הכלכלה

ה ח ל ט ה

להעביר את החוק לעדוד השקעות הון לוועדת משותפת של ועדת

- 10 -

א. מזור: אני מתאר לי שהועדה המשותפת תהיה מורכבת לא מכל חברי הועדה, אלא משתי ועדות משנה.

א. ציזלינג: במקרה זה החלטנה על ועדה משותפת - החלטנו.

אבל, טבורני שזהו לא מקרה יוצא דופן, ואני

מציע לפנות ליו"ר הועדות בבקשה שהם יציאו הצעה על אופן הרכבת ועדות המשנה של ועדת הכספים וועדת הכלכלה.

י. הררי: אני מציע תקון להצעת חבר הכנסת ציזלינג:

היות ואין זה רק ענין של ועדות הכספים והכלכלה,

אני מציע להעביר לוועדת התקנון את הבעיה לקבוע בכלל אם ישנה אפשרות להעביר חוק לשתי ועדות, ואם אפשר, כיצד יצביעו וכיצד תוגשנה ההסתייגויות.

י. בר-יהודה: אני מסכים להצעת חבר הכנסת י. הררי, בתנאי שלא

יהיה כתוב "אם זה בכלל אפשרי".

בתקבלה הצעת חבר הכנסת א. ציזלינג בתקון

של חבר הכנסת י. הררי.

סדרי עבודת הכנסת

3. והקצבת זמן לויכוח על חוק קרן פקדון וקרן הוזלה (תוספת יוקר):

י. שפרינצק - יו"ר הכנסת: ראשית עלי לומר מלה אחת בקשר להעברת חוקים

לוועדות. בספר הלימוד של "הספיקר" כתוב

שהיו"ר צריך לדעת לאיזן ועדה לכוון כל חוק. כאשר אני רציתי אתמול

לכוון את החוק הזה, נתברר לי שלא ברור לי לאיזן ועדה להעביר זאת, וכן

לא ברור הדבר לחברי הכנסת. לדעתי החוק לעודד השקעות הון אינו מתכוון

רק למטבע זרה, לדעתי ההון הזה יכול לזרום ארצה גם לא בצורה של מטבע זרה,

לכן ההחלטה להעביר לוועדה משותפת - היא לדעתי נכונה. אני מבקש לא להכניס

לתקנון את ענין העברה לוועדות, אלא להשאיר זאת לסמכותו של היושב-ראש.

אשר לוכוח על עודד השקעות הון: ברצוני

לעודד את כל קומפלקס השאלות של עבודת הכנסת בירושלים. ראשית, ברצוני

לבשר לכם שנצטרף עוד לשבת זמן רב באולם הסוכנות, אבל נצטרך להכניס כמה

תקונים בו ולשכללו. השכלול הזה יצטרך להעשות במחיר הקטנת מספר המבקרים.

אין זאת אומרת שנהפוך את האולם הזה ל"אולם שכולו טוב".

עלי לציין גם את העבכת הידיעות בקשר לסדורי

הכנסת לעתונות. אתמול רק שוחחנו על סכומי הכסף שידרשו לנו והיום העתונות

י. שפרינצק - יו"ק הכנסת:

פירסמה כבר מספרים מדויקים.

עלינו לדאוג לבנין זמני לכנסת, בו תוכל הכנסת לשבת

שנתיים, כי זהו הזמן הדרוש להקמת בנין קבע לסוכנות. ההצעות שהוגשו

לנו עד כה, אינן ~~היא~~ יכולות לספק את צרכי הכנסת לשנתיים הבאות.

יתכן שנצטרך לחכות לבנין מתאים מ-6 עד ל-9 חדשים.

זו היתה אינפורמציה שמסרתי לכם, ותוך כדי אינפורמציה

זו אנו עוברים לעבודת הכנסת. כל זמן שאין לנו אולם נאה לכנסת על החברים

למלא בהופעתם הנאה, את החסר. אני בא הנה כמעריך על החלטה שהשתמתי

בה. כונתי להחלטה שהכנסת תשב בקהשני ואמ"ם בשבוע. לדעתי שני ימים

אינם מספיקים. אני, על-כן, מציע לקיים ישיבה נוספת ביום ד', משעה

3 עד 7, ובשעה 7 יוכלו חברי הכנסת לחזור למקומותיהם. כל זמן שלא

נפא מטצב רוח של "מוחרם", אני מבקש לעיין בהצעתי בכל הרצינות. אני

מבקש גם את אנשי העתונות לא לכתוב יותר מדי על עניני הכנסת.

אשר לוכוחים - בתחילה הכנסת דיברה, "ילד פלא דיבר",

טוב הוא דיבר, אבל כשהוא ממשיך לדבר יש בזה סכנה, הוא מדבר צלי סוף.

הופכוחים יכולים להיות בצורה כזו שכל נואם ידבר 10 דקות, ואם הוכוח

הוא סיעתי יישטך 4 שעות. בצורה זו תצטרכנה הסיעות הגדולות לרכז את

זמנן לנואם אחד או שני נואמים, וזה יהיה לטובת הוכוח ולכבודו.

אתם טוענים שזה פרלמנט ויש להרשות לדבר בו. אל תשכחו

שפרלמנטים אחרים אינם מפנים תשומת לב כזו כמו הכנסת. שנים, הם קיימים

שנים. הם יכולים לדבר או לא לדבר. אנחנו, גם בשלושה ימים לא נספיק לעשות

דבר אם נרבה בוכוחים. אני שומע כעת שמציעים לדון בענין החוקה במשך 18

שעות.

אשר לוכוח על תוספת היוקר - אני מציע להקציב לוכוח זה

4 שעות.

היו"ר י. הררי: יו"ר הכנסת עורך שלוש שאלות:

(א) ענין בנין הכנסת;

(ב) זמן הישיבות;

(ג) וכו'.

היו"ר י. הררי:

אני מציע לא לדון כרגע בשאלת הבנין.

י. בן-אהרון:

אני מציע להגביל את הזמן לכל נושא.

י. סרלין:

אני מציע להפריד בין שלש השאלות שיו"ר הכנסת עורר.

י. בר-יהודה:

אני מציע ללחץ על כל השאלות יחד.

היו"ר י. הררי:

אני מציע שכל אחד ידבר על כל הנושאים.

י. בן-אהרון:

א. ראשית בנוגע לזכות: אני חושב שאפשר וחייבים

לקמץ בזמן. אני סבור שהשרים מוכרחים להיות

כלולים במשטר הצנע של הווכחים. לכנסת יש ענין שחברים רבים יביעו

את דעתם. אין אנו מעונינים לעשות את הדבר הזה לענין של הצהרות סיעתיות,

שכל סיעה תתן הצהרה סטנדרדית. בכל סיעה ישנם גחנים אינדיבידואליים.

לכן אם רוצים לקמץ זמן, ואני בעד קמוץ בזמן, יש לכלול את השרים

בכל משטר שנחליט עליו. אני מציע שהדברים יכללו בחשבון הסיעות.

ב. אני כופר בזה שבכל ירושלים אין בנין אחד

שאפשר יהיה להסכים לצרכי הכנסת.

ג. אני רוצה לקבוע שמטעם הנוכחי של החיים

הצבוריים, אין להחזיק את הכנסת בירושלים 3 ימים רצופים, אלא אם נהרום

את כל החיים הצבוריים, והחיים הצבוריים הם חלק אינטגרלי של הכנסת.

באותה מידה שמשרד המבטחון ומשרד החוץ נשארים בתל-אביב, כאותה מידה

שמכזי מפלגת גם כן נשארים בתל-אביב. זה מחייב, ולא יתכן להחזיק

את הכנסת בירושלים 3 ימים. אם נעשה זאת נעמוד בפני בית דין.

נוסף לזאת, לדעתי מוכרחים לדון ולהחליט על קיום

ישיבות ועדות בתל-אביב. איני רואה שום טעם ושום סיבה, לא פוליטי ולא

צבאי, לא לקיים ישיבות ועדות בתל-אביב. אם יקיימו את ישיבות הועדות

בתל-אביב, אפשר יהיה לקיים עוד ישיבת מליאה בירושלים לפני הצהרים.

(י. שפרינצק: אין כאן מקום לפני הצהרים). אני גם איני נרתע מזה שעד

אשר יהיה לנו מקום נקיים ישיבה נוספת בתל-אביב. אנחנו עוברים לירושלים,

ועד שנסיים את כל הסדורים המתאימים, אנו יכולים לעבוד בתל-אביב, אם

בדרך של יום לועדות או בדרך של ישיבה נוספת בתל-אביב. אבל ברור לי

שאם הכנסת תהיה בירושלים 3 ימים לא נוכל להחזיק מעמד.

א. ציזלינג:

א. ימי הישיבות: תוספת יום לישיבות

הכנסת, תהיה פגיעה בכבודה ובעבודתה

של הכנסת. אני בטוח שיחסרו אנשים בישיבות ולא ישאר לנו זמן לדיונים. אין זה נכון שהועדות אינן מקיימות את עבודתן. אני מסכים שועדת הכנסת, ע"י איזוף ועדת משנה, תבדוק עוד הפעם את מסדר הישיבות הועדות. הרכוז בשני ימים של ישיבות הכנסת רק מוסיף ליעילות העבודה של הועדות.

ב. זמן הויכוח: אנחנו צריכים להיות

מעוניינים לא להאריך בוכוח. אני מסכים לדבריו של חבר הכנסת בן-אהרון שיש לכלול את השרים בכל מסטר שנקבע. אני חושב שהיינו יכולים להגיע לקצור כל ויכוח - אם זה ויכוח סיעתי איני חושב ש-4 שעות מספיקות - אילו היינו קובעים הסדר קבוע. שכותם של השרים היא - לפתוח כל דיון, והם רשאים לכל רשות דיבור בכל שעה, והיה בזה גם שמוש לרעה - אם כי לא מצד כל השרים.

י. הררי: ביחס לימי הישיבות - איני מסכים ~~לכל~~

הטענות שנאמרו כאן ביחס לשני ימים, מפני שאם מקציבים אותו שטח זמן ל-3 ימים, איני חושב שהוכוח יסבול מכך. אני בתל-אביב הצעתי לבטל את ההפסקה של מערב, ואת השאילתות אפשר להקריא דוקא בזמן ההפסקה. בפרלמנטים שונים ישנו מין הסכם ג'נטלמני שאין מקיימים הצבעות בין השעות 7 ו-8. אני מציע שבתקומה הראשונה נשב בימים ב' וג' ונקיים שתי ישיבות, וביום ד' נקיים ישיבה אחת משעה 2.30 עד לשעה 5.30. המעלה של הישיבה החמישית הזו היא - החברים יכולים לחזור למקומותיהם בשעה 5.30. אם יהיה חומר מוכרחים יהיו לקיים את הישיבה ביום ד' ואם אין חומר, לא יקיימוה. ישנה עוד אפשרות והיא - שבוע אחד לקיים 6 ישיבות, ושבוע שני 4 ישיבות. בצורה כזו ידעו כל החברים שעליהם להסדיר את עבודתם באופן שלא תפגע בעבודת הכנסת.

ביחס לאורך הוכוח: בדרך כלל איני מוצא

שהוכוחים אצלנו הם ארוכים מדי. ישנם נאומים מעניינים וישנם נאומים משעממים. אבל זהו הנוהג בכל הפרלמנטים. אבל להעמיד את כל הוכוחים על 4/5 שעות - זאת לא נוכל, כי לסיעות הקטנולתת תמיד ינתנו 10 רגעים. לא תמיד אפשר לדבר על כל נושא במשך 15 רגעים. מצד שני, אם בוויכוח מדינאי יש לסייע חצי שעה, ושנים שלושה נאומים מדברים, הרי נאומים אחרים אינם מוסיפים הרבה, ואינם מעלים את רמת הויכוח. לדעתי הנוהג שהכנסנו שיש לנו וכוז סיעתי, גוזל רק זמן. כי ישנן סיעות שלא חשבו כלל לדבר

י. הררי:

על נושא מסוים וכשמחליטים שהוכוח הוא סיעתי, הם מוכחחים לדבר. בצורה זו קרוב לשעה הולכת לאבוד. לא תמיד צריך סדר הוכוח להיות לפי סיעות קטנות או גדולות. לדעתי יש להכניס יתר גמישות בשיטת חלוקת הזמן.

א. מזור: אני לא הייתי רוצה שנהיה מושפעים ממה

שהעתונות כותבת. מדברי היו"ר הבינתי

שהוא אינו מושפע מן העתונות. לי נדמה שמזמן שהכנסת קיימת עוד לא היה נוכח מספר חברים גדול כזה כמו היום בישיבת ועדת הכנסת. את זאת יש לזקוף לעובדה שאנו מרכזים את כל עבודתנו ליומיים אלה, שאנו נמצאים בירושלים. לדעתי אין כל אפשרות לקיים ישיבות כנסת בירושלים גם ביום ד'. לכל החברים יש קשרים עם הצבור, עם הסיעות ועוד.

אשר לאורך הוכוח - לדעתי מספיקות 4 שעות

לויכוח על חוק קרן פקדון וקרן הוזלה.

מ. נורוק: הצעתי כבר פעם לבטל את ההפסקות שבין הישיבות,

ואני חוזר הפעם על הצעתי זו. יש לקחת בחשבון

שלחלק מן החברים אין ישיבות ועדות ביום ד', ויהיה זה בזבוז זמן בשבילם לחכות לישיבת הסליאה שתקיים אחר-הצהרים. לכן אם יחלפו כן לקיים ישיבת מליאה ביום ד', שישבה זו תתקיים לפני הצהרים.

אשר לאורך הוכוח - בפרלמנטים שונים אין

כל הגבלה. אני מתנגד לסגירת פה של חברי הכנסת.

י. טרלין: ביחס לוכוח על חוק קרן הוזלה וקרן פקדון - אני

מציע 6 שעות, כי בקשר עם הפקודה הזאת, הנראית

לכאורה בלתי-חשובה, יש לגולל כמה פרשיות חשובות. בפחות מ-6 שעות לא נוכל לעשות זאת.

אשר להסדר הוכוחים בכלל - אני מציע לבחור בוועדה

שתטפל בדבר זה, כי את הדבר הזה אין לגמור על רגל אחת.

אשר לימי עבודת הכנסת: לא טוב שהכנסת תהיה

מושפעת מן העתונות. אבל ישנם דברים שאינם נאמרים ומרגישים אותם באויר.

איני אומר שזה טוב, אבל בכנסת הראשונה איננו יכולים לשנות את המצב ובמרוצת

השמן נבא לידי הכרח ליצור מעמד מיוחד של פרלמנטריים שיצטרכו להקדיש את

רוב זמנם לעבודת הכנסת. אבל, כרגע, כל אחד קשור בעשרות ניסים

לעוד עבודות ואין כל אפשרות לקיים בירושלים 3 ימי ישיבות. אם לדבר

מבחינת יעילות העבודה, הרי שבשני ימים אלה ממצים את הישיבה הרבה יותר

י. סרלין:

מאשר בשלושה ימי ישיבות, בתל-אביב.

איני מסכים לדברי חבר הכנסת בן-אהרון

המציע להחליט על קיום ישיבות ועדות בתל-אביב. כל ועדה תחליט על מקום קיום ישיבותיה. לכן אני מציע לא לשנות את ההחלטה הקיימת.

י. בר-יהודה:

בנוגע לבניני הכנסת: אני רוצה שתזכרו

שאינן די בלבד באולם ישיבות, יש צורך גם

במקום לסייעות. בצורה הנוכחית אין כל אפשרות לעבוד בצורה רצינית.

בעצין הזמן המוקצב לנאוטים עלי להעיר

את אשר כבר העירותי פעם, שלא בנוכחות יושב-ראש הכנסת - אני חושב שיו"ד הכנסת, מעל במת הכנסת, אינו רשאי לתת הערכה, על כל פנים לא הערכה קטלנית של דברנות, של שעות ארוכות. הוא יכול על זה לדבר בוועדה, הוא יכול לומר זאת כשהוא סופיע כנואם, אבל הוא לא יכול לומר זאת כשהוא "הכנסת", היו"ד שלה. אין לו רשות לומר זאת. ה"ספיקר" אינו רשאי לתת הערכות אישיות, ציוניות.

בנוגע לזמן הוכוחים: אצלנו מצב אומלל שיש

שני דברים בלתי נורמליים - מצד האופוזיציה יש אופוזיציות, אבל יש גם קואליציה, שהיא לא רק בויכוח סיעתי, כי אם גם בויכוח אישי, מופיעה קודם כל כקואליציה והיא גם רוצה להתוכח על ההצעה. לכן אני מציע 20% מזמן הקואליציה להוריד לטובת האופוזיציה, מפני שהשרים שלנו מדברים עצד 50% מהזמן שמוקצב לכולם. בוכוח האחרון הקציבו 10 שעות לכולם, ונוסף לזאת דברו השרים, בפתיחה ובתשובה עוד ארבע וחצי שעות. כלומר 50%, כלומר מפא"י קבלה עוד 50% יותר מכולם. זה לא יכול להיות, ואתם אינכם יכולים עד כדי כך לסתום את פיה של האופוזיציה.

בחוק הזה של קרן פקדון וקרן הוזלה, מפלגתנו

קבעה עמדה נגד כל המפלגות האחרות שבכנסת - ובכן תוסיפו לנו פי שתיים.

אני מציע שלויכוח הזה יקציבו 8 שעות, עם

הטבה לאותה מפלגה, שלה, בענין זה, יש עמדה מול כולכם יחד.

ש. כ"ץ: בנוגע לויכוח: כל סיעה יש לה עמדה משלה והיא

רוצה לבטא אותה. ואין כל קשר לגודל הסיעה.

גם סיעה של חבר אחד אינה יכולה לבטא את כל דעיונותיה במשך 5 דקות.

בזמנו הצענו, כדי למצוא פתרון לבעיה זו, שהשרים יששבו כחברי הסיעה. ז.א.

ש. כ"ץ:

למשל, למפא"י יש 39 חברים חוץ מן השרים, ייחשב הזמן שלהם לפי 39 חברים ולא לפי 46 חברים. זה היה מוריד בערך 10%.

וויכוחים בכלל:

מה שנוגע לוויכוח של היום / גם אני איני חושב

ש-4 שעות מספיקות לכל ויכוח. אני מציע לא לקבוע מסמרות בענין זה.

בכל מקרה ומקרה נדון ונחליט. אשר לוויכוח של היום: גם אנו איננו

רואים את השאלה הזו כפשוטה כל-כך ואני תומך בהצעה של 8 שעות. אני

רק איני יכול להבין כיצד קובע חבר הכנסת בר-יהודה מה תהיה עמדתן

של כל הסיעות בכנסת בנוגע לחוק זה.

אשר לימי הישיבות: הנימוקים שהביאו לידי כך

שנצמצם את ימי הישיבות, כוחם יפה באופן זמני, כי ההעברה עוררה בעיות

די חמורות לרוב חברי הכנסת שיש להם כל מיני התחייבויות ועבודות אחרות. אבל,

אי אפשר לקבל את הדעה שהעבודה בכנסת היא כעין תוספת לכל מיני עבודות

אחרות. אני חושב שחשוב מאד לכולנו שהעבודה בכנסת תיחשב לעבודה

צבורית מס.1. לכן, דעתי היא, שאמנם יש צורך לתת לחברי הכנסת זמן

לערוך לעצמם מחדש את סדורי עבודתם, אבל צריך לקבוע את הזמן שניתן

לחברי הכנסת כדי לעשות זאת. הייתי מציע שהיום נקבע תקופה שבה נמשיך

בסידור הקיים, אלא, שלאחר תקופה זאת, ידעו כל חברי הכנסת שעליהם

להיות קשורים לכנסת בירושלים 3 ימים. הייתי מציע תקופה של חודש

ימים, ואחרי חודש ימים זה נקבל את הצעת יושב-ראש הכנסת ונקיים ישיבה

נוספת גם ביום רביעי אחר-הצהרים.

י. קוטווי: בראשית דברי ברצוני להזים את כל הטענות

שהושמעו כאן לגבי השרים, שהם גוזלים מן

הכנסת את רוב זמנה. אנחנו יכולים לסכם תקופה ארוכה בחיי הדיבור של

הכנסת. ישנם שרים רבים שבכלל לא דברו בכנסת. למשל, הרב סימון,

הרב יצחק מאיר לוין - הם דברו רק פעם אחת. שר התחבורה למשל הופיע

רק בשאלות הנוגעות לו. שר העבודה הופיעה רק בשאלות שהיא הביאה לכנסת.

שר המשטרה הופיע פעם אחת בענין שלא שלו. שר האוצר ושר המשפטים מופיעים

תמיד בענינים השייכים להם, הצעות חוק ועניני כספים. נשאר רק ראש

הממשלה ושר החוץ. שר החוץ הופיע רק בעניניו הוא. הוא מותר לא כחבר

מפא"י, אלא כשר החוץ. ראש הממשלה הופיע בענינים מדיניים וכשר הבטחון.

לא תוכיחו, בשום פנים ואופן, שהשרים ניצלו את זמן הכנסת בצורה בלתי

מוצדקת. בכל הענינים שנקבעו 30 - 10 שעות לויכוח, הופיעו כל סיעות

י. קוסובי:

האופוזיציה ודברו כמה שהן רצו, כי הזמן נקבע בצורה כזו שיוכלו לדבר כמה שירצו. אני דוחה כל אשמה כזו של נפול זמן הכנסת ע"י השרים. אשר לסדר הויכוח: אני מציע לבחור ועדה מצומצמת שתקבע כללים בענין זה. אשר לסדרי עבודת הכנסת: איני מציע לשנות את ההחלטה של יומיים בירושלים. יש לי הצעה נוספת ואני מבקש את חברי ועדת הכנסת לקבל אותה. אני מציע שפעם בחודש נשב גם ביום רביעי. ז.א. פעם בחודש נקיים שלוש ישיבות נוספות גם ביום ד'. ז.א. תתוספנה לנו 6/7 שעות נוספות לעבודת הכנסת.

ט. בן-עמי: לדעתי ההצעה להקציב 8 שעות לדיון על חוק

קדון פקדון וקדון הוזלה היא קצת מופרזת.

לי נדמה ש-5/6 שעות מספיקות בהחלט.

שאלת קביעת הזמן לויכוח לא תוכרע בישיבה

זאת. כאשר יש ויכוח אישי על הצעות חוק, קובעות יותר ההסתיוגיות,

אבל בזמן ויכוח סיעתי יש לתת אפשרות לסיעות הקטנות להביע את עמדתן.

אשר לישיבות הכנסת - אני איני מקבל את ההנחה

שישנה אפשרות לחזור בליילה. אני נוטה יותר לקבל את היזום הנוסף כפי

שהציע אותו סר קוסובי, אל איני מסכים לבטול ההפסקות בין הישיבות.

ההפסקות הן הכרחיות. בהפסקות אלו יש משום פורקן לכולנו. משום כך

אני אומר, שבדרך זו לא נוכל לצאת למרחב עד אשר יבואו הסדורים המתאימים

ונוכל לחזור ביום ולא בלילה.

ד. בר-רב-האי: חשיבות הישיבה הקצרה ביום ד' היא בזה שהיא

ישיבות

מבטיחה לנו את קיום/הועדות ביום ד' לפני

הצהרים, כיון שרק יום שני משעה 11 לפני-הצהרים ויום שלישי אינם מספיקים

לכל עבודת הועדות.

א. רוזאל-באור: מה שנוגע לשני הימים, ההצעה הזאת של שני

ימים אינה נראית בעיני מלכתחילה, לא רק

בדיעבד, לאחר מה ש"הארץ" כתב. יש קרע גדול מאד וקשה ליישב אותה בין

העמדה הפרינציפיונית האומרת שאין שום צורך בשום צעדים פורמליים לגבי

ירושלים, ובין מעשה שהוא פורמלי גרידא. הכנסת עברה לירושלים ועבודתה

הולכת ומצטמצמת לשני ימים. לאורך ימים אי אפשר לעבוד בצורה כזאת של

א. רזיאל-נאור:

רכוז כל העבודה ביומיים בשבוע. אני חושבת שהכנסת עברה לירושלים באמת ולא רק לשם הפגנה ויש לכנס ישיבה גם ביום רביעי. יש עוד סיבה להכרח לקיים ישיבה גם ביום רביעי וזו - שאין כל אפשרות לקיים ישיבות ועדות לפני יום ב' בשעה 10.30 לפ"ה.

מה שנוגע לויכוח בכלל - המכשול

העיקרי הוא בזה שהשרים מדברים מחוץ לחשבון הסיעות שלהם. המכשול השני הוא שיש חזית דתית שהיא גם חברה בקואליציה וגם רוצה שידעו בדיוק מי מחבריה הם חברי הפועל המזרחי, ומי מהם שייכים לאגודת ישראל. מי שלא מותר, אלה הן מפלגות הקואליציה.

מה שנוגע לבית שבו הכנסת מתכנסת - זה

דבר מוזר. היו 10 חדשים תמימים וצריך היה למצוא בית, בפרט שהודיעו שהכנסת מושלמות, אבל איני יכולה להשלים עם הדעה שבגלל חוסר הנוחיות בבית הזה יש לצמצם את העבודה.

י. שפרינצק - יו"ר הכנסת: גם בתל-אביב פתחתנו את הכנסת לאחר הפסקה

מיום פתיחת האספה המכוננת, כי התקונים

והשפוצים לא הושלמו עדיין. גם אז כתבו מאמרים על ההפסקה הזו, אך לא שטתי לב אליהם. אני מבקש את הרב נורוק לא להפחיד אותי בזה שבפרלמנטים אחרים נוהגים אחרים. ילמדו הפרלמנטים האחרים מאתנו. יש הבדל בין הפרלמנט שלנו ובין פרלמנטים אחרים. בשבדיה, למשל, עברו 5 שנים עד אשר אושר חוק.

כחבר כנסת, וכיו"ר הכנסת, אני מוחה נגד

הפרזה "לסתום את הפה לאופוזיציה". במחאתי לעניין זה אני מוכן אפילו שתערך חקירה אם כבר "נסתם פיו של מישהו" בכנסת שלנו. אל תדברו על "סתירת פה" כל זמן שלא נעשה דבר כזה בעזרת. נדמה לי שלא פעם הוספת כמה רגעים, ודוקא לא למפא"י, אלא לחברי סיעות האופוזיציה.

אשר לשרים - לא צריך להגיע בעניין זה עד

כדי "נונסנס". אני זוכר שבמועצת המדינה הזמנית דברו השרים בעניינים

שאינם נוגעים להם באופן ישיר פעמים רבות, ואלו כאן, בכנסת, הם מדברים

בדרך כלל רק בעניינים הנוגעים להם. כחבר מפא"י, אני לא פעם חושב ששר

מסוים אינו מדבר כחבר מפא"י, אלא כשברהאוצר. לעתים קרובות, לאחר

שמדבר שר, אין המפלגה הגדולה משתמשת בזכותה לדבר ראשונה. יש טקט

מסוים ופתחשבים בו. הנואם האחרון, המשיב, נתקף מכל הצדדים, האם לא יענה?

א. ציזלינג: אבל מדוע הוא מדבר לפני האחרון?

י. בר-יהודה: זו שאלה של טוב טעם.

י. שפרינצק - יו"ר הכנסת: אם חבר הכנסת בן-אשר דיבר אחרון, קבע זאת

היו"ר. סיעת מפא"י מפצלת את זמנה לכמה

נואטים. זאת שגיאה והיא בודאי תתקן זאת. לפעמים יוצא כך שאיני

יודע לאן להכניס את הנואם האחרון של מפא"י. חבר הכנסת בן-אשר בקש

לדבר באמצע וזו היתה שגיאת היו"ר שהוא דיבר אחרון. אפשר היה לסדר

כך שהנואם האחרון יהיה חבר האופוזיציה אין פה כל מזימה מתוכננת.

אני מסכים להצעה להרכיב ועדת משנה שתטפל

בסדרי הנוכח. אבל כשנגיע בתקנון לפרק זה, אדרוש שליטה אבסולוטית

ליו"ר בענין זה.

חבר הכנסת בר-יהודה טען שאין לי רשות כיו"ר

להבער הערכות. יש לי החובה והרשות, כיושב-ראש, מעל במה זו להגיד

ש-30 זה ויכוח ארוך. אבל אני לא אתנגד שנשוחח על זה בוועדה.

לחבר הכנסת סרלין עלי לומר, שלא המאמר

ב"הארץ" הוא שהשפיע עלי. גם אני נתון במחנק הזה של "המוחרם", אבל

אני גם יושב בכנסת ורואה את הנעשה פה ואת הרושם שמתקבל בחוץ. הרושם

של רכוז עבודת הכנסת לשני ימים הוא רושם קשה מאד. הצעת חבר הכנסת

קוסובי מתקנת במקצת את המצב ואני סוכן לקבל אותה כפותרת במקצת את

הצורה החצונית של הענין.

י. קוסובי: הצעתי היא: הכנסת יושבת בירושלים 3 ימים,

בימים ב' וג' ישיבות מליאת הכנסת, וביום

ד' ישיבות הועדות. פעם אחת בחדש - בימים ב' וג' ישיבות מליאת

הכנסת, וביום ד' 3 ישיבות נוספות של מליאת הכנסת.

ה ח ל ט ה

הכנסת יושבת בירושלים 3 ימים בשבוע,
בימים ב' וג' - אחה"צ ישיבות מליאת הכנסת
לפני הצהריים ישיבות ועדות.

ביום ד' - ישיבות ועדות -
פעם אחת לחדש, בשבוע הראשון לכל חודש, ישיבות
מליאה נוספות ביום ד'. יושב-ראש הכנסת יקבע
את מספר הישיבות הנוספות.

היו"ר י. הררי: ביחס לזכוה על חוק קרן פקדון וקרן הוזלה, יש לפני שלוש הצעות - להקציב לזכוה 8 שעות, 51/2 שעות ו-4 שעות. אעמיד את שלוש ההצעות להצבעה.

הצבעה

- 6 - בעד 8 שעות לזכוה
- 10 - " " 51/2 "
- 1 - " " 4 "

החלטה

להקציב לזכוה על חוק קרן פקדון וקרן הוזלה (תוספת יוקר) 51/2 שעות.

היו"ר י. הררי: ישנה לפנינו עוד ההצעה למנות ועדת משנה שמטפל בסדרי ויכוח סיעתי.

מ. בן-עמי: אני מציע להעביר את הספול בבעיה זו לוועדת המשנה לענייני תקנון.

החלטה

מעבירים לוועדת המשנה לענייני תקנון קביעת נוהג בחלוקת הזמן בו יכוח סיעתי.

היו"ר י. הררי: בשעת הישיבה קבלתי את המכתב הבא מיו"ר ועדת הכספים, מר פנקס: (קורא את המכתב)

" הנני להודיעך שהועדה לכספים של הכנסת החליטה - אחרי דיון ועיון במסכוינות הועדות, כפי שהוחלט עליהן בזמנו בכנסת - בישיבתה מהיום, לבקש מועדת הכנסת להעביר לה את הדיון על חוק עדוד השקעות ההון. הועדה תרכיב ועדת משנה משותפת שבה ישותפו חברי ועדת הכלכלה כדוגמת ועדת המשנה המשותפת בוועדת הכספים ולוועדת החוקה, החוק והמשפט, המטפלת בנסוח החוק לנכסי נפקדים.

אין סכתב זה משנה את החלטתנו.

הישיבה נועלה בשעה 10.30.